

COMPLINT EL QUE PRESCRIU LA LLEI

Presentació del Senyor ©foto al Delta del Llobregat © El pes de l'ànima, Mn. Jordi Castellet

La popular festa de la benedicció de les candeles representa el preludi de la Pasqua del Senyor, ja que litúrgicament ens trobem al bell mig; entre el Nadal i la Pasqua, dues festes de la llum. La Presentació del Senyor consisteix de la mateixa manera en una festa de llum.

Els antics, els romans per exemple, oferien pregàries i sacrificis perquè el Sol tornés a sortir l'endemà. Patien infinitament, perquè aquest fet astronòmic arribés un dia que no es repetís. De fet, ara sabem que un dia deixarà de donar-se, aquell dia que ja no tornarem a veure la llum del Sol... Per als cristians, ¿qui no és el Sol que venç a la foscor sinó Jesús, que ha vençut els nostres enemics, el mal, el pecat i la mort?

Amb Jesús, el bé venç el mal; la llum venç a la foscor; la veritat guanya a la mentida; l'amistat guanya a l'odi; l'amor guanya a la por; l'alegria venç a la tristor; la vida triomfa de la mort, i sempre gràcies a la fe, a aquella aposta que fem les persones per Jesús, el nostre redemptor. Apostant per ell, vitalment i existencial, el Crist continua vençent en nosaltres els nostres enemics mortals.

Que el Sol venci a les tenebres, els medievals ho varen fins i tot construir amb les seves esglésies romàniques orientades a llevant. El Sol, sortint cada dia, s'identificava directament amb l'eucaristia, elevada pel sacerdot davant de la claror solar. Certament, les edificacions romàniques, orientades de llevant a ponent, però obertes a migdia, que és on toca la major part del Sol, de la claror i de l'escalfor del dia.

El títol antic i ecumènic d'aquesta festa era el de la «Trobada del Senyor amb el seu poble». De cap manera és en l'esperit de l'any de l'Església la culminació del cicle de Nadal i de l'Epifania, que ja va tenir lloc en la festa del Baptisme del Senyor, però sí que es tracta d'una fita popular en què les famílies desfan el pessebre i el desen per a la propera temporada. Exerceix, no obstant, de punt d'inflexió entre les festes de Nadal i les de Pasqua, com queda clar ja que, no gaire lluny d'aquestes dates, s'endegarà el temps quaresmal, propici per a la conversió espiritual, amb el dimecres de cendra.

Per tant, en aquesta festa, el Crist surt al nostre encontre, ens ve com a rebre en el nostre propi camí de la vida, en l'encontre en el temple de la seva glòria que constitueix la seva Església. És l'univers que resplendeix per ell, en el seu retrobament amb els creients. Crist celebra la seva litúrgia amb nosaltres i per a nosaltres, en la glòria del Pare (He 2,14-18).

En aquest sentit, l'ancià Simeó representarà l'existència de la vida corbada pels segles i el pecat ancestral que, malgrat tot, no vol deixar aquest món sense haver rebut el do de la vida de part del salvador. Serà en aquest precís retrobament on cadascú podrà acollir i sostenir en els seus propis braços el Fill de Déu, que ve a redimir novament la nostra pròpia història i ens retorna l'alegria.

La llei jueva era molt clara al respecte, demanant el sacrifici dels primogènits d'entre els animals i les primícies de les collites, recordant i donant gràcies a Déu d'haver estat rescatats de l'esclavatge, tal i com ho diu el llibre de l'Èxode:

«Ex 13, 15 com que el faraó s'obstinà a no deixar-nos sortir, el Senyor va fer morir tots els primogènits del país d'Egipte, tant els dels homes com els dels animals. Per això jo sacrifico al Senyor tots els primogènits mascles dels animals i rescato els meus fills primogènits». ¹⁶Et serà com un distintiu a la mà, com una marca entre els ulls, per a recordar que el Senyor et va fer sortir d'Egipte.»

Ara bé, Jesús és el nostre unigènit, sacrificat per la història de la seva encarnació, com a preu de rescat per tota la humanitat; ell, la llum que venç tota foscor, tota negativitat, tot pecat i tota mort. Per això, en aquesta ocasió, en la litúrgia els cristians seguim amb la llum de Crist el nostre redemptor. Prenem candela i proclamem que Crist és la nostra llum, el que ha donat la vida una vegada per sempre per tots aquells que ho confessin obertament.

Jesús és la llum i els cristians volem portar la seva llum al món. Durant la nit, és un espectacle contemplar la lluna, els estels, la lluna i els planetes, així com els satèl·lits i l'Estació Espacial Internacional. Però no seria possible veure tots aquests objectes supraterranis si no reflectissin la llum del Sol, per molt que no el vegem directament, perquè no tenen llum pròpia. Els cristians no tenim llum si no és la que repercutim d'aquella que Crist mateix ens ha confiat i amb la que continuem il·luminant el nostre món, i podríem dir, malgrat nosaltres. Aleshores, en aquest món, que tan sovint «Lc 1,79 viu a les fosques i a les ombres de la mort», som llum o som fum? «Mc 5,14 Vosaltres sou la llum del món. No es pot amagar una ciutat posada dalt d'una muntanya», diu Jesús.

Siguem bons reflectants de la llum de Crist: amb ell, vencerem tots els obstacles per a poder accedir a la vida plena, feliç i eterna.

